साध्वसाधुनी विभजन्व्यवस्थापयन् राजाचेन्नस्यात् तदाहोसूर्याभावे तमइव तमसीव नकिंचनकर्तव्याकर्तव्ये प्रज्ञायेत प्रतीयेत ॥ तमइतिप्रथमार्थेसप्तमी अकारांततमश ब्दस्यतमेइतिसप्तम्यंतं ॥ तमस्यपितमंतथेतिद्विरूपकोशात् ॥ ३६ ॥ राजांने जीवत्यपि तववचनं वयंनातिक्रमाम ॥ अतइदानीमपि त्वमेवगतिरिति वसिष्ठंप्रति सर्वेषा मुक्तिः॥३७॥ सत्वंनोस्माकं वृत्तं कृत्यं नृपंविना प्रमुष्टमितिशेषः॥ तादृशंवीक्ष्य राष्ट्रंचेदं तंविनाऽरण्यभूंतसमीक्ष्येक्ष्वाकुसुतं भरतं तथान्यंवा कंचिद्राजानमभिषेचय ॥३८॥

अहोतमइवेदंस्यान्नप्रज्ञायेतकिंचन॥ राजाचेन्नभवेल्लोकेविभजन्साध्वसाधुनी ॥ ३६ ॥ जीवत्यपिमहाराजेतवैववचनंवयं॥ नातिक्रमामहेसर्वेवेलांप्राप्येवसागरः॥ ३७॥ सनःसमीक्ष्यद्विजवर्यवृत्तंनृपंविनाराष्ट्रमरण्यभूतं॥ कुमारमिक्ष्वाकुसुतंतथान्यंत्वमेव राजानमिहाभिषेचय॥ ३८ ॥ इत्यार्षेश्रीरामायणे अयो० सप्तषष्टितमःसर्गः॥ ६७॥ ॥७॥ ॥७॥ तेषांतद्वचनंश्रुत्वावसिष्ठःप्रत्युवाचह॥ मित्रामात्यजनान्सर्वान्ब्राह्मणांस्तानिदंवचः॥ १ ॥ यदसौमातुलकुलेदत्तराज्यःपरंसुखी॥ भरतोवसतिभ्रात्राशत्रुघ्नेनमुदान्वितः॥२॥ तच्छीघ्रंजवनादूतागच्छंतुत्वरितंहयैः॥ आनेतुंभ्रातरौवीरौकिंसमीक्षामहेवयं॥३॥ गच्छंत्वितितःसर्वे वसिष्ठंवाक्यमब्रुवन्॥ तेषांतद्वचनंश्रुत्वावसिष्ठोवाक्यमब्रवीत्॥ ४॥ एहिसिद्धार्थविजयजयंताशोकनंदन ॥ श्रूयतामितिकर्तव्यंसर्वानेवब्रवीमिवः॥ ५॥ पुरंराजगृहंगत्वाशीघ्रंशीघ्रजवैर्हयैः॥ त्यक्तशोकैरिदंवाच्यःशासनाद्भरतोमम॥ ६॥ इतिरामाभिरा० अयो० सप्तषष्टितमःसर्गः ॥ ६७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ मित्रामात्यजनाः सुमंत्रादयः ॥ ब्राह्मणामार्कंडेयादयः ॥ १ ॥ यद्यस्माद्राज्ञा कैकेयीवचनाद्दत्तराज्योभरतोमातुलकुलेवसति ॥ २ ॥ अतस्तावानेतुं दूतागच्छंतु वयंकिंसमीक्षामहे विचारयामहे ॥ राज्ञैवभरतराज्यस्यनिश्चितत्वादितिभावः ॥ ३ ॥ मंत्रिणोवसिष्ठवाक्यमनुजानंतिगच्छंत्विति ॥ ४॥ सिद्धार्थादयोमंत्रिसमाननामानोदूतानमंत्रिणइत्याहुः ॥ अन्येतु मंत्रिणोदूताश्चेमेइत्याहुः ॥ इतिकर्तव्यं गंतेर्युष्माभिरनुष्ठेयकृत्यजातं ॥ ५ ॥ शीघ्रजवैरतिवेगैः ॥ ममशासनाद्भरतोवाच्यइत्यन्वयः ॥ ६ ॥